

– Tudomásul vettem a kívánságukat – zárta be a gyűlést a rektor – magamévá teszem. De nem kell siettetni és forszírozni a dolgot, mert ezzel nagyon sokat ártnak az egyetemnek. Ügyük jó kezekbe van letéve. A hallgatók egy része ezután két szegedi lap szerkesztősége elé vonult, majd a legnagyobb rendben eltávoztak és szétoszoltak.

Szegedi Napló IX. (1933) november 22. 3. oldal

315. A szegedi egyetem keresztény hallgatósága szolidáris a budapesti és debreceni egyetemi ifjúsággal

Ma délelőtt nagygyűlés határoz az egyetemen az ifjúság további magatartása fölött

Kiss Albert dr. egyetemi tanár feltűnést keltő nyilatkozata

Azok az események, amelyek a numerus claususért vívott harcok és küzdelmek kapcsán a legutóbbi napokban történtek, mély visszhangot váltottak ki az egész ország keresztény ifjúságában. Az ifjúság ragaszkodik a numerus clausus törvényben biztosított jogaihoz és, amint az előjelekből látszik, addig a kedélyek nem csillapodnak, amíg aggodalmaink lesznek ezen a téren. A szegedi egyetemen már kedden reggel elterjedt a debreceni és a budapesti egyetemek bezárásának híre. Az előadások előtt a folyosókon nagyobb csoportok alakultak s a csoportokban izgatottan tárgyalták a budapesti eseményeket. Különösen az a tény képezte a beszélgetés témáját, hogy a Pázmány Péter Tudományegyetemen azzal robbantották ki az újabb tüntetést, hogy megakadályozták az egyetemre belépő személyek igazoltatását. Az ifjúság ugyanis tudatában volt annak, hogy idegeneket nem engedhet be az egyetem falai közé, s ha másokat is beenged, nem vállalhat felelőséget a rendért. Ugyancsak élénken tárgyalja az ifjúság azt a körülményt is, hogy a budapesti egyetemen a rendőrség segítségét vették igénybe és a rendőrség az autonóm egyetemi területen nem a legtapintatosabb módon gumibottal verte szét az ifjúságot. Ezeknek az eseményeknek a hatása alatt a központi egyetemen az a felfogás alakult ki, hogy a szegedi ifjúságnak szolidaritást kell vállalni a budapesti és debreceni ifjúsággal és az alatt az idő alatt, amíg a másik két egyetem zárva lesz, tehát december 2-ig, a szegedi hallgatók szolidaritás szinten ne jelenjenek meg az előadáson.

Az első előadási óra után, reggel 9 órakor a jogi kar mind a négy évfolyama az I. számú tanteremben gyűlt össze, hogy határozzon afölött, hogy eltávozzon-e az előadásokról. Közben küldöttség jelent meg Heller Erik dr. jogi kari dékán előtt. A küldöttség kijelentette, hogy az ifjúság szolidaritását kifejezésre akarja juttatni a debreceni és budapesti keresztény hallgatóság iránt, s hogy ennek módja felett határozzon, az I. számú tanteremben gyűlt össze. Heller Erik dr. dékán ekkor azonnal az I. számú tanterembe sietett és rövid beszédet intézett az ifjúsághoz.

Helyesnek tartotta – mondotta – ha a szegedi egyetemi ifjúság kifejezésre juttatja a szolidaritását. Ennek azonban nem lehet módja az önhatalmú intézkedés,

vagy az órákról való engedély nélküli távolmaradás. A szegedi ifjúság a múltban is megtalálta azt a törvényes formát, amelynek keretében kívánságait kifejezésre juttatta. Így most is – remélem – meg fogja találni a módot ennek a szolidaritásnak a kifejezésére, anélkül, hogy az egyetem szabályait megsértené.

A dékán beszédét az ifjúság hangos éljenzéssel vette tudomásul, majd évfolyamonként visszavonult a tantermekbe, hogy az előadásokon részt vegyen. A második óra befejezésével 10 órakor a Turul Szövetség tagjai, a Turul Werbőczy Bajtársi Egyesület helyiségében gyülekeztek össze, hogy a további teendőket megbeszéljék. Az egyesület helyiségében megjelent Kiss Albert dr. egyetemi tanár a Turul Szövetség prorektora és nyugalomra intvén a Turul bajtársakat a következőket mondta: „Én magam nagyon helyesnek találom, ha a szegedi ifjúság biztatást küld a debreceni és fővárosi bajtársainak. Helyes az is, hogy szolidaritást akar vállalni, erre azonban meg kell keresni és találni a törvényes formákat és eszközöket. Hiszen alig lehet megérteni, miért kellett Budapesten a rendőrséget az egyetemre kivezényelni. Én, ha rektor volnék, arra törekednék, hogy erre a cselekményre, amely az egyetem autonómiájának feladását jelenti, ne kerüljön sor. Az egyetem autonómiája olyan szent és nagy kincs, amelyet kockáztatni kisebb incidensek, de még nagyobb tüntetések kedvéért sem szabad. Emlékezzünk csak, amikor a véderőjavaslat vitája volt, az egész főváros ostromállapotban volt, egymást érték a tüntetések, a rendőrséget még akkor sem vetették be az egyetemre. Nagyon helyesen teszi az ifjúság, ha tiltakozik az egyetem autonómiájának ilyen könnyedén való feladása ellen.”

Kifejezésre juttatta azt, hogy a numerus claususért vívott közdelemben együtt érez az egyetemről kizárt debreceni és budapesti bajtársaival. „Az egyetem ifjúságnak vannak olyan jogai, amelyek erre alkalmat is adnak. Joga van az ifjúságnak arra, hogy az egyetem rektorától órákat elkérjen, hogy ezek alatt az órák alatt gyűlést tartson, joga van az ifjúságnak arra is, hogy a gyűlés tartására magának termet kérjen az egyetemtől.”

Szegedi Új Nemzedék XV. (1933) november 29. 2. oldal

316. Az egyetemi tüntetésekről elferdítve jelent meg dr. Kiss Albert professzor nyilatkozata egy szegedi újságban

Dr. Kiss Albert erélyes cáfolata

A szegedi jobboldali újság november 29-i számában cikk jelent meg a „Szegedi egyetem keresztény hallgatósága szolidáris a budapesti és debreceni egyetemi ifjúsággal” címen. A cikk dr. Kiss Albert egyetemi tanár kedden tett nyilatkozatát is tartalmazza, melyet állítólag a Werbőczy Bajtársi Egyesület hivatalos helyiségében mondott volna. A megjelent nyilatkozat nagy felháborodást váltott ki az egyetemi ifjúság körében, annál is inkább, mert egy budapesti nagy napilap is közölte a cikket, és így ezzel országszerte téves beállításban közölte Kiss Albert dr. egyetemi tanár beszédét, és ezzel együtt Kiss Albert dr. egyetemi tanárt is